

A földi poszméh is kertünk kedves lakójává válhat. A barátságos poszméhek általában föld alatti üregekben fészkelnek és már márciustól döngicsélhetnek nálunk.

Ha a kertünkben sok virágos növény található, nagyban megkönnyíthetjük a földi poszméhek életét is. Ha szeretnénk, hogy „saját” poszméheink zümmögjenek szorgosan a kertünkben, mesterséges poszméhkás kihelyezésével készíthetjük őket a maradásra. Elég az is, ha egy lefelé fordított virágcserep szélén üttünk kis bebúvónyílást, a poszméhek meg fogják jelenlétükkel hálálni odafigyelésünket.

Megtehetjük, hogy csöpögő csapot hagyunk a kertben, vagy kis tálkában vizet helyezünk ki (mindig tegyünk bele nagy követ, téglát, hogy elkerüljük az állatok esetleges vízbe fúlását), mivel főleg a nyári aszályok idején a rovarok is szenvedhetnek a vízhiánytól. Kis erőfeszítéssel sokban tudjuk segíteni a legkülönbébb ízeltlábú fajok fennmaradását! Nagyban hozzájárulhatunk nem csak a kertünk, de hazánk biológiai sokféleségének megőrzéséhez. A kerti hártványasszárnyúak fényképezése és beazonosítása pedig kiváló elfoglaltsággá, sőt kutatómunkává is válhat számunkra.

A „Legyél Te is a méhek barátja” projektünk (azonosító: SMCA-2013-0650-Z) a Svájci Hozzájáruláson keresztül a Svájci Állam társfinanszírozásával valósul meg.

Kiadja: Rónaörző Természetvédelmi Egyesület és Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület
Írta és szerkesztette: Koczka András Fotók: Orbán Zoltán, Czinege Anett, Imre Tamás, Benke Szabolcs, Tóth Ildikó, Koczka András - 2014.

HÁRTVÁSSZÁRNYÚAK A KERTBEN

A hártványasszárnyúak népes csoportjába rendkívül sok változatos kinézetű és életmódú faj tartozik. Mindenféle méh, darázs, hangya, vagy fűrkész található ebben a rendben.

Ne óvakodjunk ezektől az ízeltlábúaktól, hanem ismerkedjünk meg velük. Sajnos egyre több fajuk állománya csökken, vagy eltűnőben van. Ennek oka lehet az élőhelyeik eltűnése, táplálékuk megfogyatkozása, vagy a mezőgazdasági vegyszerek túlzott használata is. Próbáljunk segíteni rajtuk, akár a saját kertünkben is.

Sokan nem is gondolják, milyen nagy a jelentősége ezeknek az állatoknak, a legkülönbébb – akár gazdaságilag is hasznos – növények beporzásában.

A legtöbb ízeltlábúnak nincs túl nagy élettere, így amennyiben kedvező feltételeket teremtünk nekik, az év jó részében találkozhatunk velük a kertünkben.

Amennyiben szeretnénk, ha a kertünkben megjelenének a hártványasszárnyúak, ültessünk például olyan fűszernövényeket mint a bazsalikom, zsálya, citromfű, vagy a kakukkfű.

A herefélék, a nyáriorgona vagy a különféle ernyős virágzatú lágyszárúak mind terülj-terülj asztalkaként fogják vonzani az érdekes ízeltlábúakat!

A kerti cserjéink kiválasztásánál is törekedhetünk a rovarokat csalogató, őshonos fajok ültetésére. Kiváló a bodza, vagy a kökény ilyen célokra. Amellett, hogy táplálékot nyújtanak még szépítik is a környezetünket.

Összegöngyölt nádszövegetől készíthetünk praktikus, akár a kerti fáink ágaira kiakasztható lakhelyet a hártványasszárnyúak számára. Nem árt, ha a nádszálakat előtte kifűjük, így könnyebben belakhatják azt az ízeltlábúak! A farönkbe fűrt lyukaknak is hamar gazdája akadhat!

Darázsgarázsnek nevezik az ilyen kis praktikus lakóhelyeket. Ebben magányos méhek, darazsak találhatnak maguknak helyet. Kertünk növényeinek beporzásán kívül színesítik annak élővilágát is. Ez az alkalmatosság akár a fák ágaira is kihelyezhető.

A vadméhek is, mint például a rajzos pelyhesméhek gyakori látogatóink lehet és kiváló fotótémát is nyújthatnak. Ezek a méhfajok óriási jelentőséggel bírnak a természetben végzett beporzó munkájuk révén. Levelek szőreit gyűjtik össze, azt szállítják petét tartalmazó csöves járatukhoz és azzal bélelik ki azt.

A darázsszínű fémfűrkész méhlárvákat használ utódja táplálékául. A fémfűrkészekre nem jellemző színe és mintázata is a megtévesztést szolgálja.

Ez a kis bányász méh is un. magányos méh, nem él nagy családokban. Jól látszik, hogyan szállítja testének szőrein egyik virágról a másikra a virágport.

A bemutatott „darázsgarázs” vagy nádszövet a magányos méhek megtelepedését szolgálja a kertünkben. Ők utódaik számára ezekben az üregekben virágport, vagy kártevő rovarokat helyeznek, majd peterakás után betömik, befalazzák az üreg száját. A bent kifejlődő állat ezt a dugót átrágva kerül majd ki addigi házikójából.